

ПРОТОКОЛ

№ 1131

гр. София, 10.03.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 26 СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аделина И.а

Съдебни Стилиян В. Апостолов
заседатели: Даниела Ил. Данаилова

при участието на секретаря Венелин П. Кръстев
и прокурора А. Д. Б. Г. Ив. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Аделина И.а Наказателно дело от общ характер № 20221100203231 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За СГП – прокурор ДЕЛЧЕВА.

ПОДСЪДИМИЯТ Н. А. В. – не се явява, нередовно призован. На същият са изпращани, както за днешното с.з. така и за преходно такова съобщения по реда чл.247в НПК, като са върнати в цялост с отметка, че търсеното лице не е открито.

Налице е и актуална информация от МВР досежно предприетите оперативно издирвателни мероприятия във връзка с постановено ОДИ за подс. В., като изрично е посочено, че същият все още не е открит.

По делото при преходното му разглеждане от друг съдебен състав е получавана информация за местонахождението на подсъдимия на територията на Северен Кипър, като дори е предоставен и телефонен номер и при направени нееднократни опити за призоваване на подс.В. по телефон по реда на чл.178, ал.11 НПК, телефонна връзка не е осъществена.

За него се явява адв. М. САК.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото. Изрично заявявам, че не притежавам информация за точен адрес за моя подзащитен.

С оглед на горепосочените данни, СЪДЪТ намира, че следва да даде ход на разпоредително с.з., като производството по делото по отношение на подс. В. следва да се движи в условията на задочно такова в хипотеза на чл.269, ал.3, т.2 НПК. С оглед на горното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

Производство, досежно подс.В. се разглежда в условията на задочно такова на основание чл.269, ал.3, т.2 НПК.

СЪДЪТ, сменя самоличност на подсъдимия В. по писмени данни.

Н. А. В. – роден на ***** г. в гр. София, българин, български гражданин, осъждан, женен, висше образование, с адрес: гр.София, ж.к. *****, с ЕГН *****.

На процесните страни разяснени правата им по НПК.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания за отводи.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ВЪПРОСИТЕ ПО чл.248 ал.1 НПК

ПРОКУРОР: Да се насрочи делото по общия ред, като моля да потвърдите МНО по отношение на подс.В.. Да призовете лицата съобразно приложения списък към ОА. Нямам искания за събиране на нови доказателства.

АДВ. М.: Аз ще ви моля да се произнесете по прекратяване по обвинението по чл. 200 НК, а именно приготвление за грабеж, тъй като е изтекла давността. Към останалата част се придържам към становището на защитата. Моля да насрочите делото за разглеждане по общия ред и не намирам допуснати съществени процесуални нарушения

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, съобразявайки становището на процесните страни изразени в днешното разпоредително с.з. в контекста на подлежащите на обсъждане въпроси изчерпателно регламентирани в нормата на чл.248, ал.1 НПК, отбелязва следното:

С оглед посочените в процесния ОА обстоятелства делото се явява подсъдно на СГС съгласно правилата на чл.35, ал.2 НПК.

На следващо място закона задължава решаващия съд да вземе становище

относно основанията за прекратяване или спиране на наказателното производство. В тази връзка, Съдът отчете факта, че относно подс. В. е повдигнато обвинение за реализирани по мнение на прокуратурата 3 отделни престъпления. Едно от тези престъпления е това по чл.200 вр. чл.199 НК, изразяващо в приготвление на грабеж, като с оглед инкриминираната дата, а именно неустановена такава през периода м.05.2012г. - 27.11.2012г. се установява, че понастоящем са налице законовите основания за прекратяване на наказателното производство в тази му част. Законодателят е предвидил като вид наказание за това престъпление „Лишаване от свобода“ до 3 години, като съгласно разп. на чл.80 ал.1, т.4 вр. ал.3 вр. чл.81 ал.3 НПК, абсолютната давност се изразява в 7 години и половина начиния от 27.11.2012г.. Понастоящем горепосочения срок е изтекъл. Тези обстоятелства изпълват изискванията на материалния закон, като Съдът обаче е длъжен да съобрази и процесуалните изисквания - има се предвид разп. на чл.24 ал.2 НПК, регламентираща хипотезата за непрекратяване на наказателното производство поради изтекла давност при наличие на изрично изявление от подсъдимия в тази насока. Подобно изявление не е направено от подс. В., респ. налице е процесуална възможност за прекратяване на наказателното производство във връзка с процесното престъпление по чл.200 вр. чл.199 НК, а и това е в интерес на подсъдимото лице.

Досежно останалите процесни престъпления, а именно това по чл.321 ал.3 т.1 вр. ал.1 НК и досежно това по чл.199 ал.1 НК липсват основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

На следващо място, Съдът е длъжен да се произнесе досежно наличието на съществени процесуални нарушения, предопределящи законната възможност за прекратяване на съдебното производство. Такива не се заявиха от процесните страни, но Съдът служебно установи наличието на такива, налагащи прекратяване на съдебното производство и връщане на делото в предходната му фаза на развитие.

В случая се има предвид обстоятелството, че процесното престъпление по чл.321 ал.3 т.1, вр. ал.1 НК, съгласно обвинителната диспозиция е реализирано посредством изпълнителното деяние организиране на ОПГ и то в посочен сравнително продължителен времеви период, а именно от неустановена дата на м.05.2012 г. до 27.11.2012г.. Подобни факти обаче не са описани в обстоятелствената част. В случая се има предвид това, че във фактическото обвинение прокуратурата сочи дейността на обв. В. по организиране на престъпна група, но в същото време в рамките на посочения инкриминиран период в обстоятелствената част се описва деянието по ръководство на ОПГ, т.е. налице е известно несъответствие между обстоятелствена и заключителна част на депозирания ОА. Действително в правомощията на държавното обвинение съгласно нормата на чл.46 НПК е да повдига обвинение за конкретно престъпление и да формулира с оглед конкретиката по случая съставомерните елементи. Законът обаче изисква наличието на пълна еднопосочност между обстоятелствена и заключителна

част, а липсата на такава еднопосочност се приема за наличие на съществено процесуално нарушение. В тази връзка и досежно престъплението против обществения ред и спокойствие, следва да се посочи и наличието на разминаване между визираните съставомерни елементи в обвинителния диспозитив на процесния ОА и тези, посочени в Постановлението за привличане на обвиняем от 30.11.2012г. (т.5, л.54). В самото постановление за изпълнително деяние на това престъпление се сочи деянието по ръководене на ОПГ, а не деянието по образуване. Това разминаване между ОА и Постановлението за привличане на обвиняем се приема от настоящия съдебен състав за допълнително основание, налагащо извода за наличие на съществено процесуално нарушение. Нарушено е правото на защита на самия обвиняем, който в цялата досъдебна фаза и с оглед предявеното му с постановлението от 30.11.2012г. обвинение, се е защитавал за престъпление с изпълнително деяние ръководене на ОПГ, а едва с ОА се извършва промяна на изпълнителното деяние. Т.е. нарушено е правото на защита на обвиняемия в тази връзка.

Наблюдава се допуснато съществено процесуално нарушение и за престъплението против собствеността по чл.199 ал.1, т.1 и т.5, вр. чл.198, ал.1 вр. чл.20, ал.4 НК. В случая държавното обвинение твърди и сочи за съставомерни елементи извършването на престъплението грабеж посредством сила и заплашване. В тази връзка в самата заключителна част на ОА, а и в обстоятелствената такава е изложено определено описание на факти без изрична конкретизация кои от тези факти запълват твърдяната принудителна сила и кои запълват твърдяното заплашване. Т.е. съдът е поставен в хипотезата сам да избира кое от описаните обстоятелства запълва този съставомерен елемент, което е недопустимо. Досежно описанието на твърдяната заплаха липсва и яснота в описаните действия, като не може да се установи дали се касае за вербална заплаха или за такава реализирана чрез други действия и доколкото горните факти се явяват и съставомерни за процесното престъпление елементи, то следва същите да са точно и ясно посочени. Именно тази неяснота досежно престъплението против собствеността и съответно досежно волята на държавното обвинение, мотивира съдебния състав да формира извод за наличие за съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.249, ал.4, т.1 НПК и респективно да прекрати съдебното производство по делото и да върне същото на СГП.

В допълнение следва да се подчертае, че реквизитите на ОА са законово определени и изчерпателно изброени в нормата чл.246, ал.2 и 3 НПК и изпълнение на това законово задължение е вменено именно на държавното обвинение. В кръга на тези задължителни реквизити са включени начина на извършване на престъплението и правната квалификация на деянието, като в контекста на горепосочените конкретни нередности в обвинителния титул и липсата на изискуемото процесуално съдържание на депозирания ОА по същество представлява нарушение на чл.246, ал.2 и 3 НПК и това нарушение от своя страна ограничава правото на защита на обвиняемия, което право се

явява основно процесуално такова. Нужно е повдигнатото обвинение да е напълно ясно и прецизирано, нужно е обстоятелствената част да кореспондира напълно със заключителната такава, като описаните съставомерни елементи в обстоятелственото изложение да съответстват на обвинителния диспозитив и на дадената правна квалификация, тъй като в противен случай волята на държавното обвинение се явява неясна такава. Това задължение на държавното обвинение напълно кореспондира и с правото на обвиняемия по чл.55 ал.1 НПК да узнае в пълнота всички факти свързани с вмененото му престъпление.

Наличието на съществени процесуални нарушения водят до прекратяване на съдебното производство по делото, което обстоятелство от своя страна изключва вземането на изрично становище по останалите визирани в чл.248, ал.1 НПК хипотези, включени в т.4, 5, 7 и 8.

Досежно въпроса по чл.248, ал.1, т.6 НПК, касаещ МНО на подсъдимото лице се подчертава, че по отношение на същият понастоящем е налице съдебен акт с взета МНО „Задържане под стража“, която не се изпълнява поради отсъствието на обв. В.. СЪДЪТ, намира, че тази МНО, а именно „Задържане под стража“ напълно кореспондира с конкретиката по делото и личността на обвиняемия, който е осъждан и който сам се е отклонил от наказателно преследване и се е укривил по настоящето дело.

С оглед на всичко гореизложено,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Делото е подсъдно на СГС.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство по отношение на подс. В. и във връзка с престъпленията по чл.321 ал.3, т.1 вр. ал.1 НК и по чл.199 ал.1, т.1 и т.5 вр. чл.198 ал.1 вр. чл.20, ал.4 НК.

На основание чл.250 ал.1 вр. чл.24 ал.1, т.3 НПК **ПРЕКРАТЯВА** наказателното производство относно подс.Н. А. В. с ЕГН ***** досежно престъплението по чл.200 пр.1 вр. чл.199 ал.2 т.3 вр. ал.1 т.2 вр. чл.198 ал.1, пр.2, вр. чл.20, ал.4 НК.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по делото в частта досежно престъпленията по чл.321, ал.3, т.1 вр. ал.1 НК и в частта за престъплението по чл.199, ал.1, т.1 и 5, вр. чл.198, ал.1 вр. чл.20, ал.4 НК.

ПОТВЪРЖДАВА МНО „Задържане под стража“ по отношение на подсъдимия Н. А. В..

Определението в частта му относно прекратяване на наказателното производство, относно прекратяване на съдебното производство и относно

МНО подлежи на обжалване или протестиране пред САС в 7-дневен срок по реда на глава 22 НПК.

Съдебното заседание приключи в 11:05 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____